

- f) asfalt miękki i twardy, koks i gu-
dron (maż) od 100 kg. . . . 1.000 mk.

§ 4. Minister Skarbu uprawniony jest do obniżenia podatku od zużycia olejów mineralnych wymienionych w § 3 lit. a), b), c), przeznaczonych do poruszania motorów w przemyśle, do oczyszczania szybów naftowych, do nawęglania gazu świetlnego na potrzeby wojska, władz i przedsiębiorstw państwowych, wreszcie jako środek opałowy rozczywiający lub wyciągowy w przemyśle na warunkach określonych w rozporządzeniu wykonawczym.

Również uprawniony jest Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu zwalniać wszelkie oleje mineralne przeznaczone na wywóz za granicę Rzeczypospolitej w całości lub w części od podatku od zużycia przewidzianego w § 3.

§ 5. Zapasy oleju mineralnego wymienionego w § 3 pod lit. a) i b) znajdujące się poza rafineriami nafty w ilości ponad 100 kg. podlegają zgłoszeniu i dodatkowemu opodatkowaniu w ciągu trzech dni wedle stanu z dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Oleje mineralne wymienione w § 3 przywożone z obszaru wolnego miasta Gdańska lub z obszaru Województwa Śląskiego na obszar obowiązujący niniejszego rozporządzenia podlegają podatkowi od zużycia w wysokości wymienionej w § 3.

§ 7. Niezgłoszenie posiadanego zapasu olejów mineralnych, wymienionych w § 3 lit. a) i b) w całości lub w części w terminie oznaczonym w § 5 celem dodatkowego opodatkowania podlega ukaraniu a) na obszarze b. zaboru austriackiego narówni z wywozem oleju mineralnego z rafinerji i nafty bez przepisanej oznajmienia i zapłaty przypadającego podatku, b) na obszarze b. zaboru rosyjskiego wedle art. 1254 ros. zbioru ustaw o akcyzach (tom V zbioru praw rosyjskich według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912).

§ 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyłączeniem Województwa Śląskiego.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

1055.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 grudnia 1922 roku

w przedmiocie rozciągnięcia na obszar Ziemi Wileńskiej mocy obowiązującej ustawy i rozporządzeń normujących prawnie sprawy związane ze statystyką.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 roku o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na powiaty: wileński, trocki, święciański i oszmiański rozciąga się moc obowiązująca:

- a) ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. № 85 poz. 464);
- b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 września 1920 r. w przedmiocie spisu gospodarstw rolnych i leśnych powyżej 50 ha ogólnego obszaru (Dz. U. R. P. № 101 poz. 668) z tem, że spis gospodarstw rolnych i leśnych odbędzie się według stanu w pierwszym dniu, drugiego miesiąca, następującego po dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia;
- c) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1921 r. w przedmiocie statystyki cen artykułów pierwszej potrzeby (Dz. U. R. P. № 14 poz. 82);
- d) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lutego 1921 r. w przedmiocie statystyki strajków i lokautów (Dz. U. R. P. № 16 poz. 94);
- e) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r. w sprawie statystyki celnej (Dz. U. R. P. № 107 poz. 783);
- f) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 lutego 1922 r. w przedmiocie statystyki stanu zatrudnienia w przemyśle (Dz. U. R. P. № 12 poz. 108);
- g) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1922 r. zmieniającego rozporządzenie z dnia 6 lutego 1922 r. w przedmiocie statystyki stanu zatrudnienia w przemyśle (Dz. U. R. P. № 48 poz. 427).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1923 roku.

Prezes Rady Ministrów

i Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Henryk Strasburger

Minister Kolei Żelaznych: *Ludwik Zagórny-Marynowski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

Kierownik Ministerstwa Poczty i Telegrafów:

Moszczyński

1056.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 grudnia 1922 r.

w sprawie ujednostajnienia przepisów o wyrobie sprzedaży i używaniu sztucznych substancji słodkich.

Na zasadzie postanowienia art. 1 i 2 ustawy z 10 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) i art. 1 ustawy z 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 607) o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej zarządza się co następuje:

§ 1. Rozszerza się na cały obszar Rzeczypospolitej z wyłączeniem Województwa Śląskiego ogło-

szone w załączniku, a obowiązujące na obszarze b. Królestwa Polskiego postanowienia art. 1057⁸⁵ do 1057⁸⁸ o trybie wyrobu, sprzedaży i używaniu sztucznych substancji słodkich, zawarte w dziale V tudzież postanowienia art. 1270¹⁴ do 1270²¹ z wyłączeniem artykułów 1270¹⁹ i 1270²⁰ o karach za wykroczenia przeciwko przepisom o trybie wyrobu sprzedaży i używaniu sztucznych substancji słodkich zawarte w dziale VII zbioru ustaw rosyjskich o akcyzach (Tom V zbioru praw rosyjskich, według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912.

§ 2. Na obszarze b. zaboru austriackiego do orzekania w sprawach przekroczeń powyższych powołane są sądy skarbowe, które zamiast kary więzienia, przewidzianej w powyższych artykułach 1270¹⁴, 1270¹⁵, 1270¹⁷ i 1270¹⁸ orzekają areszt ścisły w tym samym wymiarze.

§ 3. Próby nabytych produktów i napojów przewidziane w art. 1057⁸⁸ należy przysyłać do właściwych izb skarbowych.

§ 4. Skonfiskowane sztuczne substancje słodkie mają być przysyłane Ministerstwu Skarbu celem zniszczenia względnie stosownego zużycowania.

§ 5. Osoby i instytucje, które w chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia posiadają uprawnienie ze strony władz skarbowych do tego powołanych do wyrobu sztucznych substancji słodkich, względnie do prowadzenia handlu temi artykułami na obszarze Rzeczypospolitej mogą aż do odwołania wykonywać swe uprawnienia w rozmiarach określonych w tychże uprawnieniach.

§ 6. Kary pieniężne, przewidziane w art. 1270¹⁴ do 1270¹⁸ w stałych kwotach podwyższa się 1000-krotnie.

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a równocześnie tracą moc obowiązującą:

- 1) rozporządzenie Naczelnego Wodza na Wschodzie z dn. 15 lipca 1915 (Dz. Rozp. № 15, poz. 49 Cesarsko-niemieckiej administracji cywilnej dla Polski), dotyczącego obrotu handlowego sztucznych środków słodzących;
- 2) rozporządzenie cesarskie z 15 stycznia 1917 r. (Austr. Dz. Ustaw Państwa № 37), tudzież rozporządzenie wykonawcze z 12 lutego 1917 r. (Austr. Dz. Ustaw Państwa № 57), dotyczące wprowadzenia monopolu sztucznych środków słodzących w b. zaborze austriackim;
- 3) ustawa niemiecka o sztucznych środkach słodzących z 7 lipca 1902 r. (Dz. Ustaw Rzeszy Niemieckiej str. 253), jakoteż wszelkie inne dotychczas obowiązujące przepisy wydane w przedmiotach unormowanych niniejszym rozporządzeniem.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Załącznik do rozp. Rady. Min.
z dn. 21 grudnia 1922 r. poz. 1056.

O trybie wyrobu, sprzedaży i używania sztucznych substancji słodkich.

Art. 1057⁸⁵.

Pozwolenie na urządzenie i otwarcie fabryk sztucznych substancji słodkich, jako też na wyrób tych substancji w osobnych oddziałach istniejących fabryk chemicznych, wydaje minister skarbu w porozumieniu z ministrami spraw wewnętrznych oraz handlu i przemysłu. Wymienione w tym artykule (1057⁸⁵) fabryki i oddziały pozostają pod bezpośrednią kontrolą urzędników akcyzy; ministrowi skarbu służy prawo ustanawiać tryb tej kontroli.

Art. 1057⁸⁶.

Nadzór nad przechowywaniem, przesyłką i sprzedażą sztucznych substancji słodkich, jako też nieużywaniem tych substancji do wyrobu produktów spożywczych i napojów, należy, poza policją handlową i ogólną, do urzędników dozoru akcyzy.

Art. 1057⁸⁷.

Urzednicy dozoru akcyzy mają prawo wolnego wstępu do aptek, składów aptecznych, do wszystkich lokali, w których wyrabiają, przechowują i sprzedają sztuczne substancje słodkie, i do zakładów handlowych, w których wyrabiają i sprzedają takie produkty i napoje, które zawierają mogą sztuczne substancje słodkie; prawo to przysługuje im w stosunku do zakładów, wyrabiających sztuczne substancje słodkie, jedynie w czasie produkcji, a w stosunku do innych zakładów—jedynie podczas godzin handlu.

Art. 1057⁸⁸.

Urzednikom dozoru akcyzy i sanitarnym, jako też służbie policji handlowej i ogólnej, wolno nabywać podług cennika we wszystkich wymienionych w artykule poprzedzającym (1057⁸⁷) zakładach przemysłowych i handlowych i u prowadzących handel wędrowny lub obnośny produktami spożywczymi i napojami, próby wspomnianych produktów i napojów, właściciele zaś tych zakładów i sprzedawcy nie mają prawa odmawiać sprzedaży takich prób nawet już towaru sprzedanego. Próby nabytych produktów i napojów należy oddawać do laboratoriów chemicznych przy urzędach gubernjalnych akcyzy, w celu dokonania analizy zawartości sztucznych substancji słodkich. Osoby, u których te próby nabyto, mają prawo przysyłać także próby do laboratoriów przy towarzystwach naukowych dla zrobienia analizy chemicznej na swój własny rachunek.

Art. 1270¹⁴.

Za wyrób sztucznych substancji słodkich w zakładach otwartych bez właściwego pozwolenia (art. 1057⁸⁵), za potajemny przywóz z zagranicy i przechowywanie lub sprzedaż takich substancji przez osoby i zakłady, nie mające tego prawa, winni, jeżeli

nie podlegają surowszej karze, ulegają, prócz konfiskaty tych substancji: po raz pierwszy — karze pieniężnej od 100 do 300 rubli i zamknięciu w więzieniu na czas od 2 do 4 miesięcy; po raz drugi — karze pieniężnej od 200 do 500 rubli i zamknięciu w więzieniu od 4 do 8 miesięcy; a po raz trzeci i następne — karze pieniężnej od 300 do 1000 rubli i zamknięciu w więzieniu od 8 miesięcy do 1 roku i 4 miesięcy. Nadto, w razie popełnienia przestępstwa, przewidzianego w tym artykule (1270¹⁴), po raz drugi lub następne, sąd może wydać postanowienie o ogłoszeniu wyroku, na rachunek skazanego, w jednym z czasopism urzędowych i w jednym prywatnym, według uznania sądu.

Art. 1270¹⁵.

Wymienionym w artykule poprzedzającym (1270¹⁴) karom ulegają winni sprzedaży sztucznych substancji słodkich z aptek, składów aptecznych i zakładów, wyrabiających te substancje, które otrzymały właściwe pozwolenie, osobom i zakładom, nie mającym prawa do nabycia tych substancji.

Nadto w razie popełnienia przestępstwa, przewidzianego w tym artykule (1270¹⁵) po raz trzeci, winni właściciele składów aptecznych i zakładów wyrabiających sztuczne substancje słodkie, będą pozbawieni na zawsze prawa sprzedaży i wyrobu tych substancji.

Art. 1270¹⁶.

Za wykroczenie w zakładach, które otrzymały pozwolenie na wyrób sztucznych substancji słodkich, oraz w aptekach i składach aptecznych, przeciwko przepisom obowiązującym o wyrobie, przywozie z zagranicy, przesyłce i przechowywaniu sztucznych substancji słodkich, oraz o sprzedaży i kontroli przychodu i rozchodu tychże, winni ulegają karze pieniężnej od 25 do 200 rubli.

Art. 1270¹⁷.

Za wyrób na sprzedaż, produktów spożywczych i napojów, zawierających domieszkę sztucznych substancji słodkich winni, oprócz konfiskaty tych produktów i napojów, ulegają: po raz pierwszy — karze pieniężnej w sumie od 100 do 300 rubli i zamknięciu w więzieniu na czas od 2 do 4 miesięcy; po raz drugi — karze pieniężnej od 200 do 500 rubli i zamknięciu w więzieniu od 4 do 8 miesięcy; a po raz trzeci i następne — karze pieniężnej od 300 do 1000 rubli i zamknięciu w więzieniu od 7 miesięcy do 1 roku i 4 miesięcy.

Nadto, w razie popełnienia przestępstwa, przewidzianego w tym artykule (1270¹⁷), po raz drugi i następne, sąd może wydać postanowienie o ogłoszeniu wyroku, na koszt skazanego, w jednym z czasopism urzędowych i w jednym prywatnym, według uznania sądu.

Art. 1270¹⁸.

Za przechowywanie w zakładzie handlowym lub przemysłowym, albo za sprzedaż produktów spożywczych i napojów, zawierających domieszkę sztucznych substancji słodkich, winni ulegają karom, określonym w poprzedzającym art. (1270¹⁷).

Jeżeli zaś winny przestępstwa, przewidzianego w niniejszym (1270¹⁸) artykule dowiedzie, że tych przedmiotów ani napojów sam nie wyrobił, lecz otrzymał je w stanie gotowym z innego zakładu, to oprócz konfiskaty tych produktów i napojów, podlega karze pieniężnej do 100 rubli.

Art. 1270¹⁹.

Za wykroczenie przeciwko przepisom art. 1057³⁵ — 1057³⁸, 1270¹⁴ — 1270²¹, 1271 i 1272 odpowiadają właściciele zakładów handlowych i przemysłowych i prowadzący handel wędrowny produktami spożywczymi i napojami, jeżeli wykroczenie popełnili oni sami, lub też osoby inne, ale z ich wiedzą i zgodą. Jeżeli zaś wykroczenie popełnione zostało bez wiedzy i zgody właścicieli zakładów przez osoby inne, to ulegają karze bezpośrednio winni; jednak gdyby te osoby nie były w stanie zapłacić zasądzonych kar pieniężnych, w takim razie na właścicieli zakładów nakłada się egzekucję na $\frac{3}{4}$ sumy kary zasądzonej. Resztę zaś w razie skierowania sprawy do sądu zamienia się na zamknięcie w areszcie lub w więzieniu na mocy przepisów wyłuszczonych w artykule 84 kodeksu kar głównych i poprawczych.

Art. 1270²⁰.

Skonfiskowane, według przepisów powyższych (1270¹⁴ — 1270¹⁹), sztuczne substancje słodkie będą zniszczone. Ulegają również zniszczeniu i konfiskacie produkty spożywcze i napoje, zawierające domieszkę sztucznych substancji słodkich.

Art. 1270²¹.

Z kar pieniężnych, nałożonych na winnych, jedna połowa (z pierwszych wpływów) wydana będzie doniesicielowi lub wykrywającemu wykroczenie, jeżeli nie jest on urzędnikiem akcyzy, a druga połowa stanowi dochód skarbu. W razie gdy niema doniesiciela ani wykrywającego, cała egzekwowana suma przechodzi na rzecz skarbu

1057.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 30 listopada 1922 r.

w przedmiocie domów bankowych i kantorów wymiany na obszarze Ziemi Wileńskiej.

Na mocy art. 13 ustawy z dn. 23 marca 1920 r. o nadzorze nad przedsiębiorstwami bankowymi i kantorami wymiany (Dz. U. R. P. № 30 poz. 175) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 września 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 23 marca 1920 r. o nadzorze nad przedsiębiorstwami bankowymi i kantorami wymiany (Dz. U. R. P. № 78 poz. 713) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, pragnące uzyskać koncesję na otwarcie i prowadzenie domu bankowego lub kantoru wymiany powinny złożyć w Ministerstwie Skarbu odpowiednie podanie.